ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 03/05/2022 a les 11:30

Pau Alabajos: «Fuster va veure les possibilitats de la Nova Cançó com ferramenta de transformació social»

Joan Fuster parla de música en una entrevista fictícia escrita per Pau Alabajos per a l'espectacle ?El tocadiscos de Joan Fuster' | L'obra ja s'ha representat amb èxit a València i Castelló | L'espectacle és una coproducció de BarnaSants i l'Institut Valencià de Cultura amb motiu del centenari de Fuster | Aquest diumenge 8 de maig, 'El tocadiscos de Joan Fuster' arriba a Tàrrega

Alfred Picó (Joan Fuster), Lara Salvador (Teresa Baixauli) i Pau Alabajos (fotògraf) en una imatge promocional de l'espectacle | Xepo WS

Joan Fuster ha estat un dels intel·lectuals catalans més importants del segle XX. Des de Sueca (la Ribera Baixa) va reflexionar sobre el futur del País, i ho va sintetitzar al seu llibre *Nosaltres els Valencians* (Edicions 62, 1962). A més, se'l considera el pare de la idea de Països Catalans. Entre la seva abundosa producció, va parlar molt de música.

En el marc de l'Any Fuster, **Pau Alabajos** ha furgat en tots els escrits fusterians i ha fabulat una entrevista amb l'intel·lectual parlant només de música a l'espectacle *El tocadiscos de Joan Fuster*. L'entrevista li fa una jove periodista valenciana i l'hem de situar el desembre de 1981, deu mesos després de l'intent de cop d'estat i encara amb el record recent que de les dues bombes que la ultradreta va col·locar (i que van esclatar) a casa seva l'onze de setembre d'aquell mateix any. De tot plegat n'hem parlat amb **Pau Alabajos**.

Documentar-se amb tots el que va escriure Fuster sobre música és una gran feinada?
Sí. He procurat documentar-me al màxim, però és probable que m'hagi deixat alguna cosa interessant. Pensa que són textos molt dispersos escrits entre 1962 i 1981, en català i en castellà, a més de la biografia que va fer de Raimon el 1963, entrevistes, pròlegs, articles, escrits de presentació de discos? He hagut de deixar molt de material boníssim a causa de la durada de l'obra: volíem que no passés d'una hora i mitja i a més també hi ha les cançons en directe. Però ho hem aconseguit.

Explica'ns una mica com va l'obra.
L'obra comença parlant de música clàssica. Ell era un melòman absolut i jo diria que la clàssica era la música que més el motivava. De seguida connectem amb la Nova Cançó a través de **Raimon**. És una etapa d'il·lusió, d'efervescència, de calibrar les possibilitats que tenia la Nova Cançó com ferramenta de transformació social, del moment que paga a **Raimon** el bitllet de tren per anar a Barcelona per tocar per primer cop? Cada volta que parlem d'una cançó representa que Fuster posa el disc al tocadiscos i la interpretem en directe. Són versions cantades per cantautors nascuts després del 75.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=bxX6eBJYuhQ
Fuster va morir el 1992. Per què situes l'obra al 1981?
Cap a finals dels anys vuitanta ell comença a notar la traïció, que tots els esforços i maldecaps que s'havien invertit s'estaven quedant amb res degut a pactes i renúncies. Hem triat un dia d'hivern de l'any 81, un dia de pluja. Fuster està a casa seva tancat en si mateix. Als seus escrits es nota que ja trau la mala llet a passejar. Ell tenia esperança en molta gent que després el va deixar tirat.

Malgrat tot és una obra esperançada?
Té una part crítica perquè hi ha un conflicte evident entre els objectius que hi havia després de la mort de Franco i el que va passar. És un estira-i-arronsa que encara dura avui en dia. La Transició no va ser modèlica en absolut, tenint en compte les renúncies que es van fer, que encara no s'han jutjat els crims del franquisme? Al principi, Fuster està esquerp i no té ganes de rebre la periodista. Però a poc a poc, la periodista va guanyant-se la seva confiança. Hi ha moments divertits, passionals, moments d'enuig? També hi ha esperança perquè veu que hi ha una nova generació que arriba com una alenada d'aire fresc.

L'altra part important de l'espectacle són les cançons en directe.
Bàsicament, hem triat les cançons de què parlem. Hem escollit deu cançons i n'hem hagut de deixar moltes fora. És un diàleg entre les cançons i l'entrevista. Fuster explica la primera volta que va sentir "Al vent", quan **Raimon** encara no era **Raimon**? I aleshores, comencem amb "Al vent", i seguim amb "Diguem no", "Jo vinc d'un silenci", "La samarreta", "M'aclame a tu", "Abril 74", "El burro i l'àguila reial", "Cançó de la llum" i "Què volen aquesta gent". I a l'escenari hi som **Feliu Ventura**, **Mireia Vives**, **Meritxell Gené**, **Sandra Monfort** i jo -malgrat que no tots hi poden ser a tots els concerts-.

Acabem. Hi haurà llibre, disc o DVD?
Llibre segur que sí. Encara no hem tancat els detalls, però Bromera hi està interessada. Ara, el CD ja és un poc anacrònic. Estem valorant de gravar algun bolo i ja veurem quin format li donem al final. Potser només ho pengem a internet i que s'hi pugui accedir des d'un codi QR?